

[H. P. Jensen.]

om man ikke, naar en Kommune f. Eks. har et Areal paa $\frac{1}{2}$ eller 1 Td. Land eller muligvis et større Areal, hvor man laver en Byggeplan, fastsætter Prisen paa Grundene, vedlægger Gadeplaner o. s. v., saa at Ministeriet kan se det hele — om man saa ikke kunde faa en *almindelig* Godkendelse. Det er i Øjeblikket Coutume, at naar man sælger en Byggegrund, skal man sende Tegninger og Tilbud ind; næste Dag sælger man maaske en Grund ved Siden af, og saa skal man gøre akkurat det samme. Jeg synes, det er hen i Vejret. Naar en Kommune beder om Tilladelse til at sælge Grunde til de og de Priser, og dette er godkendt, saa maa den have Lov til at sælge dem paa de en Gang fastsatte Betingelser uden denne Senden frem og tilbage. Det kræver ikke blot Arbejde med at sende frem og tilbage, til Journalisering m. m., men det kan tillige medføre, at det trækker ud, inden man faar skrevet de endelige Kontrakter. Jeg henstiller, at man saa vidt muligt kommer bort fra dette Omsvøb.

I § 25 er der stillet Forslag om, at Byraadet selv skal vælge Ligningskommissionen. Jeg er temmelig sikker paa, at dette ikke vil blive modtaget med udelt Glæde i Kommunerne, heller ikke blandt Ligningskommissionerne. Men her er et Omraade, hvor vor Styrelse bliver lig med Landkommunernes. I det Øjeblik, vi vælger Ligningskommissionen, har vi — ikke just Ligningen, men Byraadet har dog nogen Haand i Hanke med den, og jeg erkender, at meget ofte foretages der Fredsvalg, hvor kun et Faatal af Vælgerne faar noget at sige, nemlig de faa Partiforeninger, der holder Møde og vedtager at gaa til Fredsvalg, saa jeg synes, vi godt kan gaa med til, at Byraadet vælger Ligningskommissionen i Henhold til de Regler, der her er sat op.

I Modsætning til den ærede sidste Taler mener jeg med Hensyn til Overligningskommissionen, at det er en Kommission, som der ikke er Brug for i nævneværdig Grad. Det er sjældent, der er Sager, man behøver at forelægge for en Overligningskommission, og jeg synes, man helt kunde have afskaffet den.

Resten af Lovforslaget er hovedsagelig Bestemmelser, der vedrører Ligning, Regnskaber og Revision. Jeg er tilfreds med den nye Revisionsordning.

Der er Grund til at gøre en særlig Bemærkning om Frederiksberg, der nu skal ophøjes til Købstad. Frederiksberg ligger jo midt i København, og jeg synes, det vilde være langt bedre, om de to Kom-

muner kunde naa at blive enige, thi hvis Frederiksberg bliver ophøjet til Købstad, bliver det vel endnu sværere for dem at blive enige om at gaa op i en højere Enhed.

Der har tidligere været Tale om, at Styrelsen af Hjælpekasserne skulde afløses ved denne Lov. Det staaar der imidlertid ikke noget om, og jeg regner med, at det muligvis skyldes den Betragtning, at Lovgivningen vil overflødiggøre dem. Derfor skal jeg ikke opholde mig ved det.

Jeg vil til sidst udtale min Glæde over, at Partierne har højet sig saa meget mod hinanden i Folketinget, som Tilfældet har været, saaledes at der er nogen Udsigt til, at vi nu kan faa et Lovforslag som det foreliggende ophøjet til Lov, og jeg vil henstille til Partierne her i Tinget, at vi til Trods for de smaa Uoverensstemmelser, der nu er os imellem, ved en rimelig og loyal Forhandling søger at naa til en Overenskomst, saa at vi snart kan faa Lovforslaget ophøjet til Lov. Jeg tilsiger mit Partis og min Medvirken til, at dette snart kan ske.

Godskesen: Som fremhævet af den højtærede Minister har dette Forslag eller et meget lignende tidligere foreligget for det høje Landsting. Lovforslaget har nu været Genstand for en omfattende Behandling i det andet høje Ting, det er gennemgaaet udføreligt saavel af den højtærede Minister som af det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Jensen-Stevns), og nu hører jeg, at det er Meningen at henvise Forslaget til et Udvalg, hvor alle Enkeltheder kan blive drøftet. Under disse Omstændigheder er der ikke Anledning for mig til at holde nogen længere Tale her ved første Behandling. Jeg skal ikke dvæle ved de Bestemmelser, hvorom der har været Enighed i det andet Ting, og selv med Hensyn til de Bestemmelser, hvor noget saadant ikke har været Tilfældet, hvor der har dannet sig Flertal og Mindretal, skal jeg kun dvæle ved nogle faa.

Jeg maa da først tillade mig at nævne Bestemmelsen i § 11, 6te Stykke, om Mindretallenes Adgang til at blive repræsenteret i de staaende Udvalg gennem overtallige Medlemmer. Jeg mener ligesom det ærede 7de Medlem for 2den Kreds, at Hensigten med denne Bestemmelse sikkert er overmaade god, men der er ingen Tvivl om, at det vil være forbundet med praktiske Vanskeligheder at gennemføre Bestemmelsen. For det første kan man forudse, at der vil blive betydelig Strid om det Spørgsmaal, i hvilke Udvalg der skal dannes overtallige Pladser for Mindretallet, og dernæst kan